

predviđaju globalne događaje. Proričući buduće katastrofe i „kraj sveta“, samim tim uređuju misli velikih grupa ljudi u destruktivnom smislu, ili, drugim rečima – programiraju kolektivnu svest. To ne može da se okonča bez posledica.

Zanimljivo je to da su naučnici takođe deo udruženja proricatelja sudbine iz ogledala iako ne utiču direktno na sudbine ljudi. Tokom čitave istorije samo se time i bave, pokušavaju da nam objasne kako je ustrojen svet. Nekada je Zemlja bila ravna ploča, koja stoji na leđima tri kita, slona, kornjače ili još nečemu. Nebeska tela su se u davnim vremenima okretala oko Zemlje. Prošlo je već više hiljada godina, ali proces isprobavanja novih modela se nastavlja isto kao što je to bio slučaj i ranije. Umesto klasične fizike, stigla je kvantna. Objekti mikrosveta se prvo proglašavaju česticama, a zatim se ispostavlja da su to najverovatnije talasi koji povremeno nemaju ništa protiv da budu čestice. Zatim sledi naredna teorija koja proglašava da ti neprimetni objekti nisu ni talasi ni čestice, već strune u desetodimenzionalnom prostoru-vremenu. Svet, koji stoji u kabini za isprobavanje, saglašava se i s tim modelom. Međutim, ipak je nešto nejasno, nešto tu nije u redu. Naučnici su prisiljeni da dodaju još jednu, jedanaestu dimenziju, nakon čega se stvara još jedna nova M – teorija, u kojoj se struna pretvara u membranu. Zar to nije zabavno? Šta dalje?

Po svemu sudeći, taj proces će se nastavljati u beskraj. Nakon sledećeg modela pojavljiće se sve noviji i noviji. Ako stanete ispred jednog ogledala, držeći u rukama drugo, shvaćete zašto svet ima beskonačan broj modela. U ogledalu ispred sebe vidite sebe s ogledalom u kome se vi odražavate u ogledalu sa ogledalom u kome se... Shvatate?

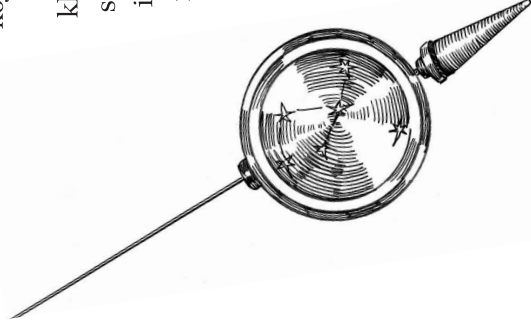
Na pitanje o tome kako je uređen svet odgovor najverovatnije ne postoji. U granicama ljudskog razuma, ako se nemo na najapstraktniji vrh definicija, svet ne izgleda nikako. On je samo ogledalo naših predstava. Ono što o njemu mi-

slimo, to i dobijamo. Jedino što možemo sa sigurnošću da tvrdimo je to da je stvarnost mnogostrana i da konstatujemo neke njene zakonitosti.

Međutim, proces istraživanja ustrojstva sveta sličan je go-renavedenom primeru. Kada se za osnov uzima jedna manifestacija stvarnosti, dobijamo zasebnu verziju – komadić ogledala. Kad zajedno s njim stanemo pred glavno ogledalo sveta, u odrazu vidimo novi aspekt. Uzevši jednu manifestaciju datog aspekta, ponovo dobijamo zasebnu verziju stvarnosti. I opet iz narednog ogledalca nastaje novo, koje se odrazilo u slici prethodnog.

Kakav je zapravo svet? Možete pokušati to da zamislite (ako vam pođe za rukom) na primeru dva istovetna ogledala koja su postavljena jedno naspram drugog. I jedno i drugo odražavaju susedno, koje stoji pred njim. U oba ogledala je – ništa, refleksija njih samih beskonačno mnogo puta. Mračna beskonačnost slika u kojima se *ništa odražava iz ničega*. Da li dobijeni prizor podleže nekom opisu u granicama pojmova kojima naš razum raspolaže? Teško.

Kao zaključak, preostaje da dodamo kako se klatna proricatelja sudbine iz ogledala u svakom slučaju ne brinu za vašu sudbinu, već prate svoje interese: potrebna im je stalna hrana od „klijenata“. Ljudi svakog dana žele da znaju šta ih čeka sutra, pa zato stalno i posećuju „obaveštene“, dajući im svoju energiju, a zauzvrat dobijaju surogat – komadić fabrikovane sudbine. Ako čovekova pažnja upadne u omču klatna koje trguje sudbinom, čovek više ne može da se oseća sigurno dok ne pročita najnoviji horoskop ili tumačenje svog sna. Nastaje svojevrsna zavisnost slična narkotičkoj. Potrebna je stalna doza da bi održala iluzornu sigurnost u sutrašnji dan. A klatna se snažno ljuljaju i likuju.

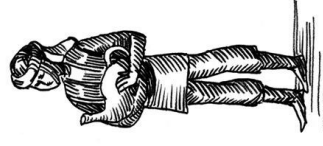

Transurfingu nije potrebna takva hrana: dovoljno je da upoznate principe i radite šta god želite. Znanje samo po sebi nije klatno koje se pojavljuje isključivo u slučaju kad iznikne odgovarajuća struktura. S druge strane, Transurfing ne objavljuje šnavu ustrojstvo sveta, već nudi utilitaran model koji vam omogućava da shvatite zašto je upravljanje stvarnošću moguće i na koji način se to može učiniti. Na isti način, uspešno možemo da vozimo automobil, nemajući predstavu o tome kako on funkcioniše. Misija Transurfinga se sastoji u tome da ljudima uruči „vozačke dozvole“.

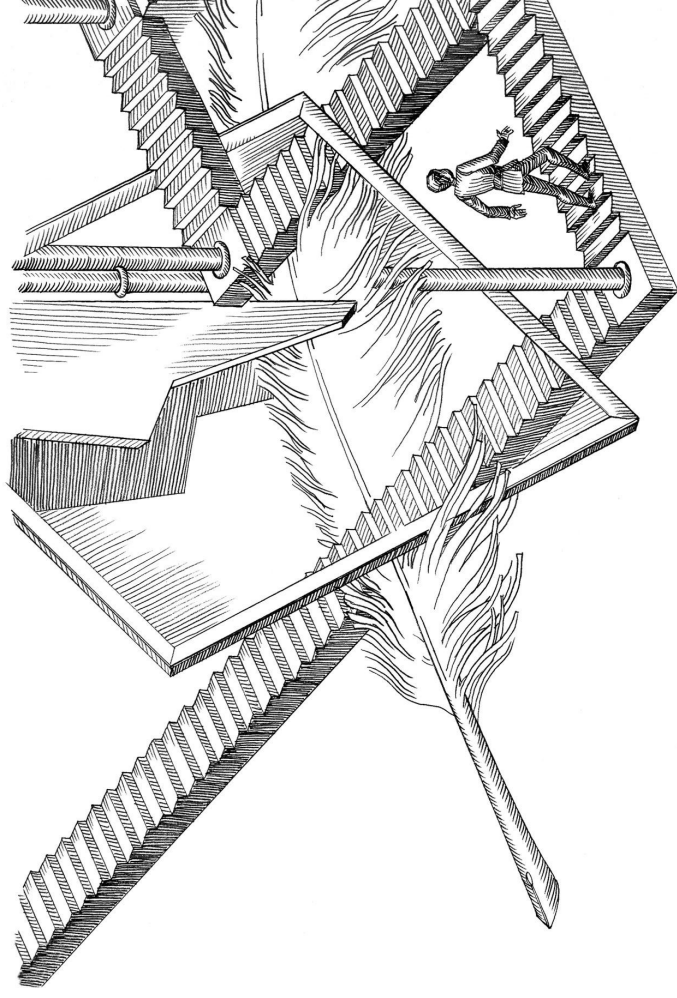
Osobe koje se bave proricanjem sudbine iz ogledala ubeduju tačku da mora da se kreće po strogo određenoj liniji grafičona funkcije i da joj drugačije nije dopušteno. I to je zaista tako, ali samo u slučaju ako sama tačka prihvata te uslove. Stvarnost postoji nezavisno od vas. Postoji sve dok ste vi s njom saglasni. Nećete uspeti da promenite ceo svet, ali zaseban sloj tog sveta vam je na raspolaganju. I zbog toga nema potrebe da menjate sebe – dovoljno je samo da iskoristite svoje pravo Gospodara.

Sada posedujete dvostrano ogledalo. Ono je slično džinu, koji ispunjava sve želje. To više nije bajka, već stvarnost koja se možda do sada skrivala od vas ispod vela svakodnevice. Za razliku od onog iz bajke, džinu ogledala se ne može naređivati. Besmisleno ga je moliti, kao i očekivati od njega samilost. Ali biće dovoljno samo da objavite svoju nameru i čarobno ogledalo će se dragovoljno saglasiti: „U redu, dobri moj“. Vi ste istinski Gospodar svoje sudbine ako imate nameru da to i budete. Ne prepuštajte svoju sudbinu u ruke onima koji proreću sudbinu iz ogledala!

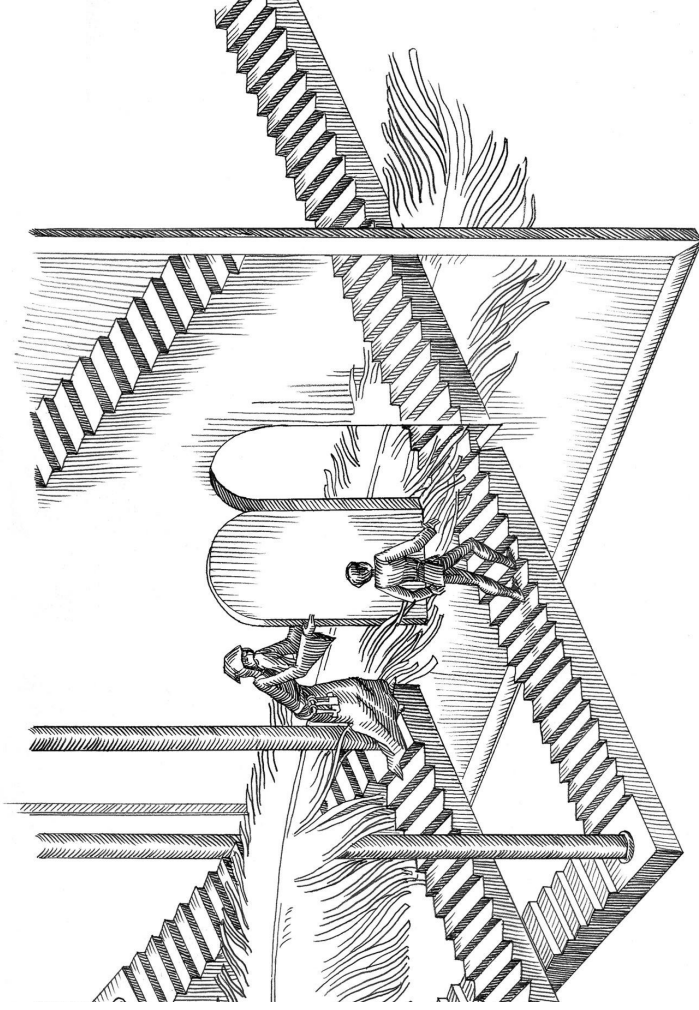

Rezime

- Principi ogledala:
 1. Svet, poput ogledala, odražava vaš odnos prema njemu.
 2. Odras se formira u jedinstvu duše i razuma.
 3. Dvostrano ogledalo reaguje sa zadržskom.
 4. Ogledalo konstatuje sadržaj odnosa, ignorišući njegov smer.
 5. Ne razmišljajte o onome što ne želite, nego o onome što te-
žite da postignete.
 6. Olabavite svoj stisak i dopustite svetu da se kreće po toku
varijanti.
 7. Svaki odraz percipirajte kao pozitivan.

- Upravljajući tokom svojih misli, vi upravljate stvarnošću.
- Utvrdite formulu amalgama u svakoj prikladnoj prilici.
- Ne treba da pokrećete odraz, već samu sliku – svoj odnos i smer misli.
- Pažnja treba da bude usredsređena na konačni cilj, kao da je on već postignut.
- Za materijalizaciju slajda je potrebno da ga u mislima sistematski vrtite prilično dugo vremena.
- Ne treba da potiskujete emocije, već promenite odnos.

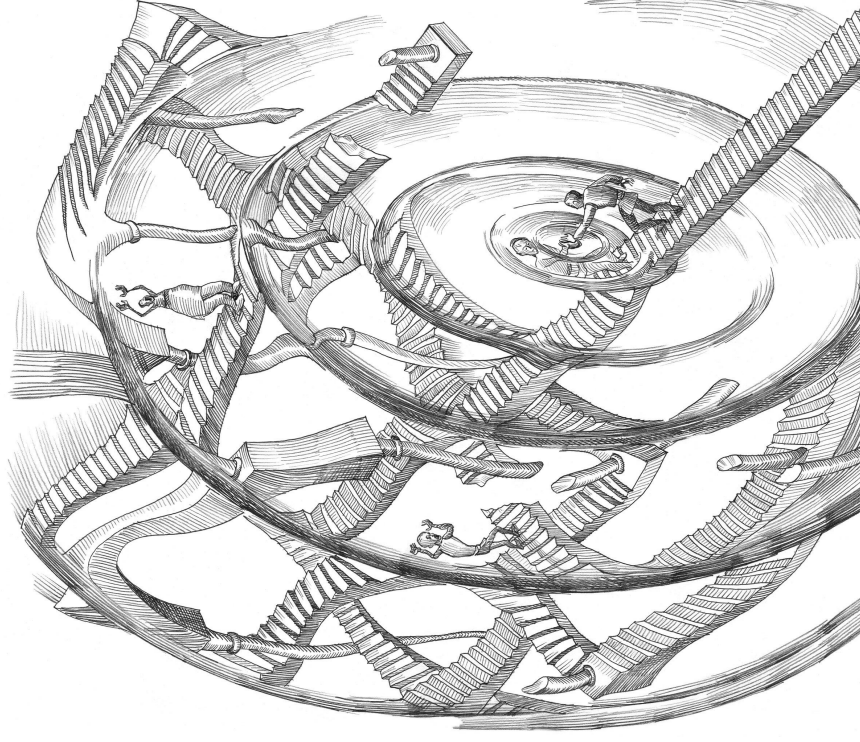

2. Vratar večnosti

Ja i moj svet idemo po igračku

Da bismo želje pretvorili u stvarnost, nije dovoljna puka želja. Morate da znate kako da komunicirate sa ogledalom sveta, a ono je, treba reći, komplikovano i vrlo čudno.

U ovom poglavlju ćemo predstaviti konkretne metode za upravljanje stvarnošću. Dobićete ključeve od vrata iza kojih nemoguće postaje moguće. Ovo je veoma moćna tehnika i nemojte se nehajno odnositi prema njoj.

Energija namere

U prethodnom poglavlju smo se upoznali s principima upravljanja stvarnošću. Sada ćemo porazgovarati o konkretnim metodima. Prvi neophodan uslov bez kog Transurfing uopšte nije moguć je *prilično visok nivo energije*.

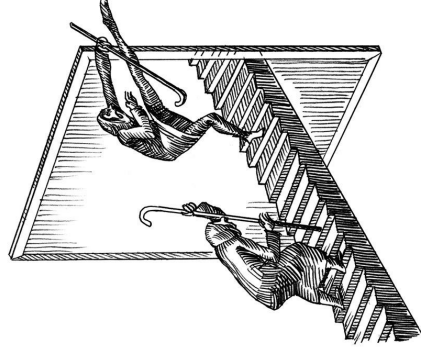
Postoje dva oblika energije: *fiziološka* i *slobodna*. Prvu osećate kao toplinu i fizičku snagu i ona nastaje zahvaljujući razmeni materija. Za održavanje fiziološke energije na potrebnom nivou dovoljno je kvalitetno se hraniti, odmarati i kretati na svežem vazduhu.

Slobodna energija nam pristiže iz kosmosa, protiče po energetskim kanalima i osećamo je kao bodrost ili životnu snagu. To je zapravo energija namere, zahvaljujući kojoj čovek oseća da je sposoban, aktivan i odlučan da deluje. Ako iz dana u dan crčite na poslu, usled čega vam preostaje snage samo za izvršavanje rutinskih radnji, a nemate volju ni za čim, to svedoči da vam je nivo energije krajnje nizak.

Može se reći da su slobodna energija i životna sila jedno te isto. Mladost je razdoblje kada energije namere ima u izobilju. Zamislite bolesljivu staricu. Ona hramlje i uzdiše, i svaki pokret joj prčinjava ogroman napor. A sad zamislite kako starica odjednom potrči, čini gipke pokrete, visoko poskakuje i pobe-donosno viče „Da!“, presecajući vazduh odsečnim pokretom ruke. Izgleda neverovatno, ali upravo je to ono što će poželeti da uradi ako svoju energiju podigne na neophodan nivo.

Zašto čovek najbolja dela stvara u prvoj polovini ili trećini života? Sve je u energiji namere. Ako se podržava na odgovarajućem nivou, onda remek-dela mogu da zasijaju u bilo kom dobu.

Vitalna i stvaralačka sila atrofira kad čovek prestane nečemu da teži. Postoje

osobe koje su ravnodušne prema svetu. One sve znaju, sve su iskusile i čini se da im se dopada taj osećaj prezasićenosti. Za njih je ceo svet poput savršeno uredenog parka u kome ne postoji ništa što može da ih iznenadi. One ravnodušno, lenjim glasom podučavaju druge, pokazujući da im je sve već poznato. Takve osobe rano stare. Nemojte dopustiti da se umorite od gledanja na svet široko otvorenih očiju. Time ćete imati više energije, jer je to njena osobina.

Kad čovek prestane da ispoljava svoju iznenađenost i da teži ka novim ciljevima, ne samo što prestaje da se razvija, već počinje da degradira i stari. *Život je proces u kome nema zaustavljanja. Postoji kretanje napred ili nazad.* U prirodi ne postoji stanje zaustavljanja ili bivstvovanja u nepokretnom stanju. Čak i stenje transformiše svoj oblik. Da biste aktivirali energiju namere, neophodno je da je „učvrstite“ ciljem.

Energija se rasplamsava kada smo usmereni na aktivna dejstva. To je kao neka vrsta petlje povratne sprege: aktivno dejstvo stvara nameru, a namera rasplamsava životnu energiju. Ako sedite i ne želite ništa – učinite bar nešto i – energija će se odmah pojaviti. Ponekad je potreban neki inicijalni stimuličans da se pomerimo s mesta.

Može se činiti da imate malo energije i da je potrebno da je odnekud uzmete, ali to nije tako. Zapravo, energije imate u izobilju, jer ona pristiže iz kosmosa i možete da je uzmete koliko god ste u stanju da ponesete. Stvar je u tome što ste već uzeli koliko ste mogli. Energija nigde nije nestala – samo je gotovo u celosti već angažovana. Sva titanska sila se troši na održavanje dve vrste opterećenja.

Pre svega, to su dužnosti i ograničenja kojim ste sebe opteretili. Zamislite sledeću sliku. Preuzeli ste na sebe obavezu da nešto uradite – i na

